

ORIGINAL ARTICLE

MJSSH
Muallim Journal of
Social Science and Humanities

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
[TĪTUM NANRUM PIRARTARA VĀRĀ]

WE ARE RESPONSIBLE FOR THE EVIL AND THE GOOD THAT COMES TO US.

கண்மணி பாரதி சிவலிங்கம் / Kanmani Bharati Sivalingam *

Faculty of Medicine, University of North Sumatera, Indonesia.

Email: kanmanibharati@yahoo.com

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/139>

Abstract

This human life is swayed by the formulaic rope of destiny. The rule is that what is the use of one's action is sown. If it is good, it will be good and if it is bad, it will be bad. This is what it means, 'What is ordained by the Lord cannot be undone unless experiences it.' said Bharathiar. This is what Ilango says in his own way 'Uzhvinai Urutta Vantuttum'. This is greatness that shapes the vegan ideology (Saiva Sithandha) and realizes the lesson of life. The purpose of this article is to explore and uncover how these vegan philosophical truths are subtly embedded in the song 'all towns are ours, everyone is our kin...' by the Kanniyan Pungkundranar. Every action has a reaction. So, all the epics signify that Siva devotees Ramayana anti-leader Ravana and Kandapurana anti-leader Surabathman are no exception. The author's intention is that humans should understand this.

Keywords: Fate, Benefit, Good reaction, Bad reaction, Fate which fixed by god, Influence, Veganism, all towns are ours, Opposite reaction.

ஆய்வுச் சாரம்

இந்த மனித வாழ்க்கை விதி என்ற சூத்திரக் கயிற்றால் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் செய்த செயலுக்கு இன்ன பயன் என்று விதிக்கப்பட்டதே விதி. அது நல்வினையாய் இருந்தால் நன்மையுமாய் தீவினையாய் இருந்தால் தீமையுமாய் வந்து சேரும். இதைத்தான், 'பிராப்த கருமங்கள் அனுபவித்தால் ஒழிய தீராது.' என்பார் பாரதியார். இதையே இளங்கோ தம்பாணியில் ஊழ்வினை உறுத்த வந்தாட்டும்' என்பார். இந்தப் பேருண்மைதான் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவமாக வடிவெடுத்து வாழ்க்கைப் பாடத்தை உணர்த்துகின்றது. இந்தச் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவ உண்மைகள் எப்படி நுட்பமாக கணியன் பூங்குன்றனாரின், 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்...' என்ற பாடலில் புதைந்து கிடக்கின்றன என்பதை ஆய்வு செய்து வெளிக் கொண்டு வருவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். ஒவ்வொரு வினைக்கும் எதிர்வினை உண்டு. ஆக, அதற்கு சிவபக்தர்களான இராமாயண எதிர்நிலைத்தலைவன் இராவணும் கந்தபுராண

எதிர்நிலைத்தலைவன் சூரபத்மனும் கூட விதிவிலக்கல்ல என்று அனைத்து காப்பியங்களும் கட்டியும் கூறுகின்றன. இதை மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது கட்டுரையாளரின் எண்ணம்.

கருச்சொற்கள்: விதி, பயன், நல்வினை, தீவினை, பிராப்த கருமங்கள், ஊழ்வினை, சைவ சித்தாந்தம், யாதும் ஊரே, எதிர்வினை

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 25th April 2021, revised 25th May 2021, accepted 8th June 2021

முன்னுரை

வாழ்க்கை விதி வழிப்பட்டதா? மதிவழிப்பட்டதா? என்றொரு கேள்வி எழும்பினால் இதற்குச் சரியான பதில் 'விதியும் மதியும் சந்திக்கும் இடத்தில் தொடங்குவதுதான் இந்த மனித வாழ்க்கை' என்பதே ஆகும்; காரணம், விதியை விடுத்து மதியைப் பற்றி மட்டுமேயோ அன்றி மதியை விடுத்து விதியைப் பற்றி மட்டுமேயோ படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் முழுமை பெற்ற இலக்கியங்கள் ஆகாது. இந்த உண்மையை உணரும் மனம்தான் வேண்டும். வீண் விதண்டா வாதம் கால விரயமே! இந்த உண்மையைக் கணியன் பூங்குன்றனாரின் பாடல் விதியில் தொடங்கி தொடர்ந்து பயணித்து மதியின் செயல்பாடு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற பாணியில் முடிவதன் வழி உணரலாம். அதை இனி ஆராய்வோம்.

நோக்கம்

இந்த மனித வாழ்க்கை விதி என்ற சூத்திரக் கயிற்றால் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் செய்த செயலுக்கு இன்ன பயன் என்று விதிக்கப்பட்டதே விதி. அது நல்வினையாய் இருந்தால் நன்மையும் தீவினையாய் இருந்தால் தீமையுமாய் வந்து சேரும். இதைத்தான், 'பிராப்த கருமங்கள் அனுபவித்தால் ஒழிய தீராது.' என்பார் பாரதியார் (பாரதியார், 2001)¹. இதையே இளங்கோ தம்பாணியில் 'ஊழ்வினை உறுத்த வந்தாட்டும்' என்பார். இந்தப் பேருண்மைதான் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவமாக வடிவெடுத்து வாழ்க்கைப் பாடத்தை உணர்த்துகின்றது. இந்தச் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவ உண்மைகள் எப்படி நுட்பமாக கணியன் பூங்குன்றனாரின், 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்...' என்ற பாடலில் புதைந்து கிடக்கின்றன என்பதை ஆய்வு செய்து வெளிக் கொண்டு வருவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்' (அவ்வை துரைசாமி, 1981)².

'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' கணியன் பூங்குன்றனார் பாடிய இந்தப் பாடலின் இந்த முதல் அடியை மட்டும் சொல்லிச் சொல்லி, "நாங்கள் எப்படி பெருந்தன்மையோடு உலகையே ஒரு குலமாக அரவணைத்து வாழ்ந்துள்ளோம்" என்று தமிழன் மேடை கிடைத்தால் முழங்கத் தொடங்கி விடுகிறான்; ஆனால், அன்று தொட்டு இன்று வரை உள்ள நடைமுறை உண்மை நிலவரம்:

'தமிழன் உலகில் எங்கெங்கு உழைக்க மண் மீதமிருக்கிறதோ அங்கொல்லாம் போகிறான்; உழைக்கிறான்; ஆனால், அத்தனை உழைப்புக்குப் பிறகும் அவன் எந்த மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரன் என்பது புரியவில்லை, அடித்து விரட்டப்

படுகிறான். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்று பாடிக்காட்டிய இனத்துக்கு இன்று எது தனது சொந்த ஊர்? யார் தனது சொந்தக்காரர் என்பது புரியாத புதிராக இருக்கின்றது. பரிதாபத்துக்குரிய முடிவு இதைவிட வேறொன்று இருக்க முடியாது'. (பார்த்தசாரதி, 143-144)³

சரி, கிடப்பது கிடக்கட்டும். இந்தப் பாடலின் உண்மைப் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் நாம் சைவ சித்தாந்த ஆய்வு மூலத்தைத் தான் கையில் எடுக்க வேண்டும்.

சைவ சித்தாந்தம் கூறும் பிறவிப் பிணிநீங்கி மோட்சம் அடைய வேண்டுமானால் உயிரைப் பீடித்திருக்கும் ஆணவ மலம் ஒடுங்க வேண்டும். அது ஒடுங்க வேண்டுமானால் எத்தனை பிறவி எடுக்க வேண்டும்? இது கேள்வி. சிலர் ஏழு பிறவி என்கின்றனர். இது தாவரம், நீந்துவன, ஊர்வன, பறப்பன, விலங்குகள், மனிதர்கள், தேவர்கள் என்ற அடிப்படையில் கூறப்பட்டது. அப்படியானால் இதன் உண்மை நிலவரம்..?

"ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு டைத்து" (திருக்குறள்-398) (வரதராஜன், 1988)⁴

என்று வள்ளுவர், ஒருவர் ஒரு பிறவியில் கற்ற கல்வி அவர் எடுக்கும் பிறவிகள் (எழும் பிறவி) தோறும் தொடர்ந்து வரும் என்கிறார். இங்கு வள்ளுவர் எடுக்கும் பிறவிகள் என்றுதான் சொன்னாரே ஒழிய எத்தனை பிறவிகள் என்று சொல்லவில்லை.

இது குறித்து மாணிக்கவாசகரை நாடினால்,

"புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விரு கமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாய்

கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லசு ரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தி லைத்தேன்.."

(மாணிக்கவாசகர்-சிவபுராணம்) (மாணிக்கவாசகர், 1982)⁵

என்று 15 பிறவிகளைப் பட்டியல் போட்டவர் இறுதியாக வெல்லும் சொல்லாக 'எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திலைத்தேன்' என்ற ஒரு வரியில் உலகில் எஞ்சியுள்ள எல்லாப் பிறவிகளையும் இணைத்து எண்ணிக்கையிலிருந்து வெளியேறி விடுகிறார்.

சரி, மாணிக்க வாசகர்தான் இப்படி என்று குறைபட்டுக் கொண்டு அருணகிரி நாதரை நாடினால் அவரோ,

"ஏழாழி மணலை எடுத்த ளந்து

எண்ணி எண்ணி ஏற்றி ஒன்றை

கூட்டிப் பார்த்து குழப்பம் நீங்கி .."

(அருணகிரிநாதர் பாடல்கள்) (அருணகிரிநாதர், 1948)⁶

என்று கூறி நம்மை தலை சுற்ற வைக்கின்றார்.

சரி, இறுதியாகப் பட்டினத்தாரை விசாரிப்போம் என்றால், அவர் தாம் எழுதிய 'திருக்கமல மும்மணிக் கோவை' என்ற நூலை நம் கையில் கொடுத்து விட்டுப் போகிறார். அதில்,

"யான் தின்னா உயிர்களும் இல்லை-அவைதாம்

எனைத் தின்னா தொழிந்ததும் இல்லை" (பட்டினத்தார், 1947)⁷

என்று இப்படித் தான் எடுக்காத பிறவிகளே இல்லை என்று பாடுகிறார். சரி, இந்த முயற்சியைக் கைவிடுவோம். இதிலிருந்து தெரியும் உண்மை உயிரில் ஆணவம் ஒடுங்கும் வரை பிறவி தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும் என்ற சித்தாந்தக் கோட்பாடுதான்.

இப்போது முதல் வரியை எடுத்துக் கொண்டால் மனிதன் பிறவி விடுதலை பெற ஒரு பிறவியில் அமெரிக்காவில் பிறந்திருப்பான். அப்போது அது அவனது சொந்த ஊர், இன்னொரு பிறவியில் இங்கிலாந்தில் பிறந்திருப்பான். அப்போது அவனது சொந்த ஊர் இங்கிலாந்து இப்போது மலேசியாவில் பிறந்துள்ளான். இப்போது அவன் என் நாடு மலேசியா என்கிறான். இப்படியாக அவன் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பிறந்து இறந்து பிறந்து இறந்து பிறவி எடுத்து வந்துள்ளதால் 'எல்லாம் நமது ஊர்தான்' என்கிறான். உண்மைதான். மறுப்பதற்கில்லை.

இப்படி ஒவ்வொரு ஊரிலும் பிறவி எடுத்து வந்தவன் அந்த ஊரில் தாய் வழி உறவினர் மற்றும் அவர்தம் உறவுக் கொடியினர், தந்தை வழி உறவினர் மற்றும் அவர்தம் உறவுக் கொடியினர் என்று இப்படியாக மனைவி வழி உறவினர், உடன் பிறப்புகள் வழி உறவினர், தம் மக்கள் பேரப் பிள்ளைகள் வழி உறவினர் என்று பார்த்தால் அந்த நாட்டிலுள்ள அனைவரும் உறவினர்தாம். இப்படியாகப் பிறவி எடுத்த அனைத்து நாட்டு மக்களும் உறவினரே ஆவர். இதைத் தான்,

'தொட்டுத் தொட்டு பார்த்தால் தோட்டியும் சொந்தக்காரன்'

(பழமொழி-400) (புலியூர் கேசிகன், 2012)⁸

என்று ஒரு தமிழ்ப் பழமொழி கூறுகிறது. இப்பொழுது

'யாவரும் உறவினர்' ('யாவரும் கேளிர')

என்ற வரிக்கும் விளக்கம் கிடைத்திருக்கும், உண்மைதான் மறுப்பதற்கில்லை.

சரி, இப்போது இந்தப் பாடலின் இரண்டாவது வரியைப் பார்ப்போம்,

'தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா'.

அதாவது, 'நமக்கு வரும் துன்பமும் நன்மையும் பிறர் கொடுப்பதால் வருவன அல்ல'.

சரி, அப்படியானால், அதற்கு நாம்தான் காரணம்! அது எப்படி? யானை தன் தலையிலேயே மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்ட கதையாக இருக்கிறதே! 'சொந்தக் காசிலே சூனியம் வைத்துக் கொள்வது' போலல்லவா இருக்கிறது. ஆமாம். உண்மைதான். இதற்குத் தெளிவான விளக்கம் வேண்டுமென்றால் முதல் வரியின் வினைபயன்களை ஆராய வேண்டும். இதற்கு,

'ஊழ்வினை உறுத்த வந்தாட்டும்'

(இளங்கோ-சிலப்பதிகாரம்) (புலியூர் கேசிகன், 1987)⁹

என்ற ஆய்வுக் கருவியைக் கையிலெடுக்க வேண்டும்.

நாம் முன்னைய பிறவிகளில் செய்த நல்வினை தீவினை நம் பிறவிதோறும் தொடர்ந்து வந்து அதன் பயனை நமக்குக் கொடுத்தே தீரும். அதிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது என்கிறது சித்தாந்தம்.

சரி, அப்படியானால் காந்தியைக் கொட்சே சுட்டுக் கொல்லவில்லையா? இல்லை! காந்தியின் ஊழ்வினைப்படி அவர் இந்தப் பிறவியில் குண்டடிபட்டு இறக்க வேண்டும் என்பது அவரது முன்னைய பிறவிப் பயனைக் கணித்து இறைவன் வகுத்த நியதி. அந்த வினைப்பயனை நிறைவேற்ற சென்ற பிறவியில் காந்தியால் பாதிக்கப்பட்ட கொட்சே இந்தப் பிறவியில்

இறைவனால் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருவி. அவ்வளவுதான். இதுதான் வாழ்க்கை ரகசியம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் மரணம் குறித்து மதுராபதி தெய்வம் கண்ணகியிடம் கோவலனின் முன்னையப் பிறப்பின் கதையைக் கூறி ஊழ்வினையின் விளைவை விளக்குவதிலிருந்து இந்த உண்மையை நாம் தெளிவாக உணரலாம். இராமயண மற்றும் கந்தபுராண காப்பியங்களின் தலைமை மாந்தர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள் கூட இந்த உண்மையைத்தான் கூறுகின்றன. இதைத்தான் பாரதியாரும், 'பிராப்த கருமங்கள் அனுபவித்தால் ஒழிய தீராது' என்கிறார்.

சரி, அப்படியானால் ஒருவனுக்கு 'லாட்டரியில்' பணம் விழுகிறது என்றால்,
"அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி" (திருக்குறள்-226) (வரதராஜன், 1988)⁴

"இந்தப் பிறவியில் பிறர் பசி தீர்க்க செலவு செய்யும் பணம் இறைவனது பேரேட்டில் அவனது பெயரில் கட்டாய இருப்பு சேமிப்பாக வரவு வைக்கப்பட்டு அடுத்த பிறவியில் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் கொடுக்கப்படும்" என்பதனை வள்ளுவர் மேற்படி கூறுகிறார்.

இப்போது அவனுக்கு விழைந்த நன்மைக்கு அவன்தான் காரணம். லாட்டரி சீட்டு ஒரு கருவி அவ்வளவே. அடுத்தவர் செய்த உதவியால் ஒருவன் முன்னுக்கு வருகிறான் என்றால் அது அவன் செய்த முன் வினைப் பயன். அந்த நபர் இறைவனால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட ஒரு கருவி. அவ்வளவுதான். இப்படிதான் ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையிலும் நடக்கும் நன்மை தீமைக்கு அவர்களது முன்வினைப் பயனே காரணம். அதனை நிறைவேற்றி வைக்க வருபவர்கள் வினைப் பயனை அனுபவிக்க இறைவனால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு கருவியே. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானேன்?

'தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா' என்ற கருத்திற்கு வலு சேர்க்கவே அடுத்தொரு வரியையும், 'நோதலும் தனிதலும் அவற்றோ ரன்ன' என்று பாடியுள்ளார் பூங்குன்றனார்.²

தொடர்ந்து இந்த மனித வாழ்க்கையில் பிறப்பு எப்படி நிலையான காட்சிப் பிரமாணமோ அப்படித்தான் சாவும் நிலையான காட்சிப் பிரமாணம். இதில் வியப்பதற்கு புதுமை ஏதும் இல்லை. இந்த வாழ்க்கை இனிமையானது என்று இறுதி வரை ஆதாம் ஏவாள் தொட்டு இன்று வரை வாழ்ந்து மடிந்தவனும் இல்லை. இந்த வாழ்க்கையே ஆதி முதல் அந்தம் வரை துன்பமானது என்று பிறந்ததிலிருந்து வெகுண்டு வெறுத்து ஒதுக்கியவனும் இல்லை. உவத்தல்-காய்தல், விருப்பு-வெறுப்பு, இன்பம்-துன்பம், அன்பு-வன்பு, நம்பிக்கை-துரோகம் என்று இப்படி மனித வாழ்க்கையில் இருவழிகளிலும் புண்பட்டுப் புண்பட்டு தான் பண்பட வேண்டும் என்பதைப் பாடலின் தொடர்ச்சியாக,

"சாதலும் புதுவது அன்றே; வாழ்தல்
இனதுஎன மகிழ்ந்தன்றும் இலமே; முனிவின்
இன்னா தென்றலும் இலமே..."

என்று வாழ்க்கைப் பாடத்தைப் பாடிக்காட்டுகிறார்.

மேலும் இதன் தொடர்ச்சியாக,
"..... 'மின்னொடு

வானம் தண்துளி தலைஇ, ஆனாது
கல்பொருது இரங்கும் மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோல், ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஉம்' என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெளிந்தனம்....."

மின்னலினால் பெருமழை பொழியும். அதன் பயனால் ஆறு கல்லை உருட்டி பேரொலி எழுப்பும். அது போன்றே பெரிய ஆற்றில் செல்லும் பரிசில் போல இவ்வுயிரானது ஊழ்வினை செலுத்தும் வழியில் செல்லக் கடமைப் பட்டதாகும் என்பது வாழ்க்கைத் தத்துவம் அறிந்தோர் கூறிய பேருண்மையாகும் என்று ஆற்றில் நீரோட்டத்திற்கேற்ப தான் போகும் திசையை அமைத்துக் கொள்ளும் பரிசில் போல இந்த உயிரானது முன்னர் கூறிய ஊழ்வினைப் பயனுக்கேற்ப தன் பயணத்தை நடத்தும் என்ற பேருண்மையை இரண்டாம் முறையாக உவமை காட்டி தெளிவிக்கின்றார் பூங்குன்றனார்.

இந்த ஊழ்வினை குறித்த பேருண்மை தெரிந்து விட்டால் நாம் நம்மில்லும் மேலானவரைக் கண்டு வியந்து நிற்கவும் வேண்டாம். பொறாமையோ ஏக்கமோ கொள்ளவும் வேண்டாம். அதே போல நம்மில்லும் கீழ் நிலையில் இருப்போரைக் கண்டு வெறுப்பில், சலிப்பில் இழித்துரைக்கவும் தேவை இல்லை. இதுவும் கூடாத பண்பே. காரணம் ஒவ்வொரு வினைக்கும் எதிர்வினை உண்டு. இதைத்தான் இந்தப் பாடலின் இறுதி இரண்டு அடிகளில்,

"..... ஆகலின், மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே!"

என்று பாடி முடிக்கின்றார்.

பிறர் மனதை நோகச் செய்தால் அதுவும் மனக் கொலைக்குச் சமம்தான். "காரணம் இல்லாமல் ஒரு செடியிலிருந்து ஒரு இலையைப் பறித்தால் கூட அதற்குரிய வினைப்பயன் உன்தலையில் திணிக்கப்படும்" என்கிறார் கவியரசு கண்ணதாசன் (கண்ணதாசன், 2009)¹⁰.

மேற்கோள் நூல்கள்:

1. Bharatiyar. (2001). *Pāratīyār kaṭṭuraikaḷ [Bharatiyar Articles]*. Chennai: Aruna Publications.
2. Avvai Duraisamy. (1981). *Puraṇārūru pāṭal, 192 [Purananuru Songs,192]*. Chennai: Tamilman Publications.
3. Na. Parthasarathy. (1979). *Paṇimūṭiyē anta malaikaḷukkup piṇṇāl [The snow is behind those mountains]*. Chennai: Pustaka Digital Media.
4. G. Varatherajan. (1988). *Tirukkuraḷ urai viḷakkam [Thirukkural Text Description]*. Chennai: Palaniyappa Brothers.
5. Manikkavaasagar. (1982). *Civapurāṇam [Sivapurana]*. Chennai: Saiva Sithantha Nurpathippu Kalagam.
6. Arunagiri Nathar. (1948). *Arunakirinātar pāṭalkaḷ [Arunagiri Nathars Songs]*. Thiruchi: Veera Publications Team.
7. Patthinathar. (1947). *Tirukkuraḷumal'ha mum'maṇi kōvai*. Chennai: Saiva Sithantha Nurpathippu Kalagam.
8. Puliyur Kesigan. (2012). *Paḷamoḷi 400 [Proverb 400]*. Chennai: Amaravathy Publications.

9. Puliur Kesigan. (1987). *Iḷāṅkō aṭikaḷ- cilappatikāram [Ilango Adigal- Silapathikara]*. Chennai: Amaravathy Publications.
10. Kannathasan. (2009). *Arttamulla intu matam [Meaningful Hinduism]*. Chennai: Kannathasan Publications.